

SPIS TREŚCI

I. CZĘŚĆ OPISOWA

1. Przedmiot, cel i zakres opracowania, podstawa prawna. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami
2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy
3. Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie
4. Skrócona charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych
5. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia taką ochroną a także tereny o szczególnych wartościach przyrodniczych i walorach krajobrazowych
6. Stan środowiska, jego zasoby, odporność na degradację i zdolność do regeneracji oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
7. Analiza i ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowej zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, rozwiązania ochronne
8. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody
9. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru
10. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska uwzględnione podczas opracowania dokumentu
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko
12. Rozwiązania alternatywne
13. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania
14. Podsumowanie i streszczenie
15. Bibliografia

II. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

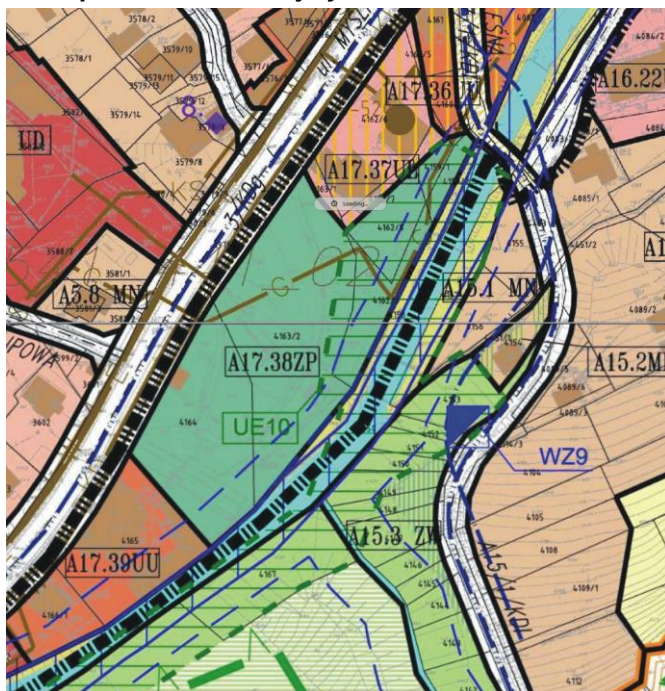
W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w obszarze zasięgu terenów budowlanych i wskazanych pod zabudowę i planowanych pod zabudowę wg. miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk z roku 1994 / obszarów trwale zabudowanych o funkcjach mieszkaniowo – usługowych, wyznaczonych do adaptacji i rozbudowy.

To równocześnie teren gruntów ornych, sadów, łąk, i pastwisk trwałych.

Plan nie narusza zapisów obowiązującego studium.

Przeznaczenie w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk, obejmującym swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta (Uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006 r.) teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w jednostce planu oznaczonej symbolem A17.38ZP – tereny zieleni urządzonej: parki, skwery, zieleńce itp.

Przeznaczenie terenu w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Realizacja planu ma na celu głównie wprowadzenie usług wraz z infrastrukturą oraz pozyskanie do gminnego zasobu, w celu rozwoju Miasta Szczyrk. Dodatkowymi funkcjami terenu są garaże oraz mieszkalnictwo.

Plan wyznacza w ramach § 15:

teren zabudowy usługowej oznaczony na rysunku planu symbolem **U 01**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: usługi
- 2) dopuszczalnym:
 - a) garaże wbudowane w obiekt usługowy,
 - b) lokale mieszkalne wbudowane w obiekt usługowy,
 - c) sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej,
 - d) dojścia, dojazdy, miejsca postojowe dla samochodów, place manewrowe,
 - e) zieleń urządzona,
 - f) ciągi piesze, ścieżki rowerowe.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 2,8,
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy: 70% powierzchni działki budowlanej,
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 10% powierzchni działki budowlanej,
- 5) maksymalna wysokość budynków: 16 m,
- 6) geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe o nachyleniu połaci głównych od 25° do 55° lub dachy płaskie.
- 7) minimalne powierzchnie nowo wydzielonych działek budowlanych: 500 m².

teren zieleni nieurządzonej oznaczony na rysunku planu symbolem **ZU 01**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: zieleń urządzona;

- 2) dopuszczalnym:
- terenowe urządzenia sportu i rekreacji,
 - ciągi piesze, ścieżki rowerowe,
 - sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej,
 - dojścia, dojazdy, place manewrowe.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- zakaz zabudowy,
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70% powierzchni działki budowlanej.

Bilans form przeznaczenia terenu:

FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]
U	85,4
ZU	14,6

Poza wyżej wymienionymi funkcjami w projekcie planu ustalono:

- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- wymagania dotyczące potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym.

Wiele z nich jest przytaczanych w dalszej części niniejszej prognozy.

4. SKRÓCONA CHARAKTERYSTYKA GEOGRAFICZNA I ŚRODOWISKOWA OBSZARU OPRACOWANIA NA PODSTAWIE OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Położenie

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca.

Szczyrk sąsiaduje z gminami Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Lipowa, Wilkowice oraz Wiśla.

Powierzchnia miasta wynosi 39,1 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

Obszar „Parku Zwierzyniec” objęty planem miejscowym ma pow. ok. 23 a i jest położony w dolinie potoku Żylica, w centrum miasta (przy ul. Myśliwskiej – droga wojewódzka).

Geomorfologia i geologia

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkami zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie.

W dolinie rzeki Żylicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski ma charakter jednolitej wyspy górskiej o wyrównanych liniach grzbietów, o wysokościach dochodzących do 1200 m. Charakteryzuje się dużą zwartością i masywnością bloków skalnych, zbudowanych z piaskowców godulskich i istebniańskich (w części północnej) oraz magurskich (w części południowej). Na północy ten wał górski obniża się wysokim progiem ku Pogórzcu Śląskiemu.

Obecnie na rzeźbę wpływ mają: proces nadbudowywania dolin rzecznych przez osady powodziowe, procesy wietrzenia, głównie chemicznego, procesy osuwania, spęływania i spłukiwania stoków. Erozja w górach ma najistotniejszy wpływ na obecnie przebiegające procesy rzeźbotwórcze oraz ma przełożenie w postaci akumulacji materiału na przedpolu. W obrębie dolin i na stokach powszechnym jest spęływanie pokryw zwietrzelinowej oraz ruchy osuwiskowe.

W Beskidzie Śląskim występują wychodnie skalne i jaskinie, w tym największe jaskinie fliszu karpackiego. W obszarze gminy Szczyrk znajduje się 5 udokumentowanych jaskiń: Pajęcza, w Jaworzynie, „u Jakubca”, Lodowa, „Ali Baby” w Klimczoku.

Na terenie miasta Szczyrk występują obszary o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich, na których występują zjawiska geodynamiczne zwane ruchami masowymi ziemi. Występują tu liczne osuwiska czynne, ustabilizowane i nieczynne oraz sąsiadujące - obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych.

**Obszar planu jest płaski. Położony jest na wysokości od ok. 517 m.n.p.m.
Obszar nie jest zagrożony występowaniem ruchów masowych.**

Hydrogeologia

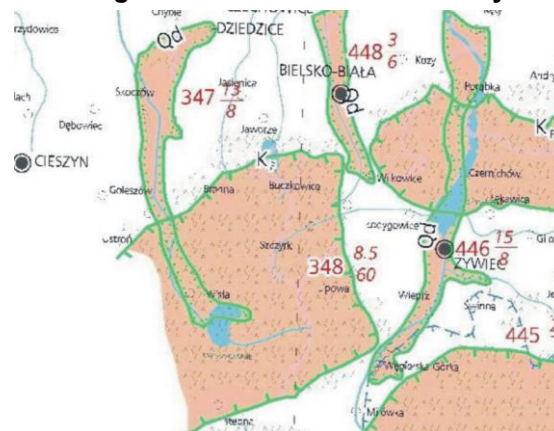
Poziom wód przedczwartorzędowych związany jest z godulskimi warstwami piaskowców i występuje w porach i szczelinach. Warstwy godulskie zasilane są infiltracyjnie. Wodonośność tych utworów jest duża.

Wody czwartorzędowe związane są z osadami zwirowo – piaszczystymi o dużej miąższości w dolinie Żylicy.

Zgodnie z „Mapą obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1: 500 000” pod red. A.S Kleczowskiego na terenie miasta Szczyrk ma swój zasięg **kredowy LZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski), dawniej GZWP**. To zbiornik o powierzchni ok. 370km², który posiada wydajność potencjalną otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność powyżej 10 m²/h oraz jakość wody I klasy. Zbiornik należy do fliszowych, o charakterze szczelinowo-porowym ośrodka. Dominują w nim wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowo-magnezowe o wysokiej jakości.

Szczyrk znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 158. Należy ona do rejonu wodnego Górnej Wisły i obejmuje zlewnie samej Wisły oraz Soły. Wody podziemne są zasilane głównie poprzez infiltrację opadów atmosferycznych.

Obszar planu jest położony w granicach Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych (LZWP) „Zbiornik Godula – Beskid Śląski”.

Położenie Szczyrku w obrębie LZWP (wg Kleczowskiego)

Hydrologia

Obszar gminy Szczyrk znajduje się w zlewisku Morza Północnego, w dorzeczu rzeki Wisła, jej prawobrzeżnego dopływu – Soły. To region wodny Górnej Wisły, znajdujący się w zarządzie RZGW Kraków. Główną rzeką jest Żylica z wieloma dopływami. Głównymi z nich są potoki: Biła, Malinów, Czarna.

Obszar planu położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie koryta potoku Żylica, granicząc z nim od zachodu. Nie jest położony w obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią („Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (2004r.), sporządzone przez RZGW Kraków).

Charakterystyka urbanistyczno-kulturowa

Teren planu to obszar nieurządzonej ogólnodostępnej zieleni. W obszarze tym występuje także drzewostan, stanowiący w przewadze samosiejki. Stanowi obecnie własność osób prywatnych a Gmina Szczyrk prowadzi działania w celu pozyskania go.

Obszar sąsiaduje bezpośrednio z zabudową usługową (hotel) i drogą wojewódzką oraz korytem rzeki Żylica. **Natomiast od południa sąsiaduje z pozostałym fragmentem zieleni w tym samym charakterze.**

Teren objęty projektem zmiany planu miejscowego zajmuje powierzchnię 23 a.

W obszarze planu nie znajdują się żadne zabytków.

Charakterystyka przyrodnicza

Zieleń „Parku Zwierzyniec” jest utrzymywana jako naturalna. Na drzewostan składają się m.in. jesiony, lipy.

Od wschodu teren graniczy z rzeką Żylica. Od południa z pozostałym fragmentem obszaru parku, o podobnym obecnie charakterze i stanie.

Powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływów. Umożliwiają one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

Obszar planu położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie koryta potoku Żylica, granicząc z

nim od zachodu.

Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarzy ekologicznych. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych.

Szczyrk położony jest w obrębie **węzła ekologicznego o znaczeniu krajowym (ECONET) – 29K** – obszar Beskidu Śląskiego.

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

„Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Szczyrk położony jest w obrębie korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- **korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego”** – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasadniają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),
- **obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”**. Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jeleń, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie. Na wnioskowanym obszarze znajdują się przystanki pośrednie (obszary węzłowe), czyli obszary, które stanowią potencjały siedliska dla populacji ssaków kopytnych i drapieżnych (były zasiedlone w przeszłości lub posiadają sprzyjające uwarunkowania przyrodnicze). Obecnie występuje tu stała niewielka populacja wilka. Pojawiają się tu także pojedyncze migrujące niedźwiedzie brunatne i rysie, nie tworzą tu jednak stałej populacji. Obszar ten jest chroniony jako Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, znaczny fragment włączono również w sieć obszarów chronionych NATURA 2000.
- **korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”**. Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcze.
- **korytarza ichtiologicznego,**
- **korytarza chiropterologicznego.**

Obszar planu miejscowego objęty jest korytarzami ekologicznymi.

Znajduje się m.in. w obrębie ostoji CORINE i ma tu przebieg korytarza ponadregionalny Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego.

Względem korytarzy wyznaczonych w ramach ww. opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim...” oraz w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego „Plan 2020+” obszar planu jest położony w:

- **korytarzu ornitologicznym „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”**
- **korytarzu ichtiologicznym,**
- **korytarzu chiropterologicznym,**
- **korytarzu herpetologicznym (z uwagi na sąsiedztwo koryta potoku Żylica).**

Przedmiotowy plan i wynikająca z jego ustaleń inwestycja, może częściowo przecinać te szlaki. Jednak istotnym jest fakt, że mimo iż jest to obszar zieleni, jednak położony w ścisłym centrum miasta, sąsiadujący bezpośrednio z drogą wojewódzką, zainwestowany w sąsiedztwie i nie stanowiący tym samym faktycznie wykorzystywanego korytarza ekologicznego. Obszar podlegający zmianie stanowi ok. połowę obecnego fragmentu zieleni ogólnodostępnej (Park Zwierzyniec)

położonej przy drodze wojewódzkiej. Pozostała część zostanie zachowana a gmina planuje urządzenie „Parku Zwierzyniec” w formie skweru.

5. OBSZARY I OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE ORAZ PROPONOWANE DO OBJĘCIA TAKĄ OCHRONĄ A TAKŻE TERENY O SZCZEGÓLNYCH WARTOŚCIACH PRZYRODNICZYCH I WALORACH KRAJOBRAZOWYCH

OBSZAR OBJĘTY PROJEKTEM PLANU JEST POŁOŻONY W OBRĘBIE OBSZARU PRAWNIE CHRONIONEGO – OTULINY PARKU KRAJOBRAZOWEGO BESKIDU ŚLĄSKIEGO.

POZOSTAŁE, NAJBLIŻEJ POŁOŻONE OBSZARY CHRONIONE (poza granicami planu):

- **Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego – położony w odległości min. 40 m na południe**
Powołany rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 r. powierzchnia 38620 ha (w tym 2440 ha w obszarze miasta) obejmuje gmin: Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Golezów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy-Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wiśla. Otulina Parku obejmuje powierzchnię 22285 ha (w tym 860 ha w obszarze miasta), której zadaniem jest zachowanie harmonijnego krajobrazu oraz zabezpieczenie Parku przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych. Obszar objęto ochroną ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego oraz zachowanie, popularyzację i upowszechnienie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania.

- **Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005 – położony w odległości min. 2,3 km na południowy-wschód oraz ok. 1,75 km na zachód.**

„Beskid Śląski” PLH240005 położony jest w masywie Beskidu Śląskiego, z niewielkimi fragmentami w obrębie Pogórza Śląskiego i w Kotlinie Żywieckiej. Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych, takich jak progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe i różnorodne formy osuwiskowe powierzchniowe i podziemne. Ma duże znaczenie dla zachowania bioróżnorodności. Zidentyfikowano tu 17 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Wśród nich jednymi z cenniejszych są zachowane fragmenty lasów o charakterze naturalnym – na terenie Bielska-Białej są to lasy w dolinie Wapienicy w Zespole Przyrodniczo - Krajobrazowym Dolina Wapienicy. Tutaj, w północnej części Beskidu Śląskiego (ze względu na: chłodny i wilgotny klimat, dużą ilość opadów, strome pokryte rumoszem skalnym stoki) rozwijają się dość licznie lasy jaworowe z miesięcznicą trwałą *Lunario-Aceretum* (9180). Znacznym zróżnicowaniem wyróżnia się także roślinność nieleśna, w tym szczególnie interesujące są murawy kserotermiczne.

Ponadto stwierdzono tu 21 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze tym odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin oraz bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej.

Pozostałe obiekty chronione (także pomniki przyrody) oraz obszary chronione położone są w znacznej odległości od granic planu miejscowego.

Równocześnie obowiązuje ochrona gatunkowa roślin i zwierząt, wynikająca z przepisów odrębnych.

6. STAN ŚRODOWISKA, JEGO ZASOBY, ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Badania te prowadzone są w ustalonych punktach, zgodnie z opracowanymi w poszczególnych latach „Programami Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego”.

Z wyników zamieszczonych w publikacjach Biblioteki Monitoringu Środowiska (np. „Stan środowiska w województwie śląskim w 2015 roku” Biblioteka Monitoringu Środowiska, Katowice 2016r.) wynika, że województwo śląskie od wielu lat należy do regionów Polski o największej emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych z zakładów szczególnie uciążliwych dla czystości powietrza.

Materiałem o charakterze źródłowym i uzupełniającym jest „Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Szczyrk”, sierpień 2017 r. Zamieszczone w ww. opracowaniach dane zweryfikowano o ustalenia z bieżących wizji w terenie objętym projektem planu oraz nowe zagadnienia wynikające m.in. z otrzymanych wniosków i zmian prawnych.

W części kartograficznej niniejszego opracowania zamieszczono mapy analityczne i syntetyczne dotyczące uwarunkowań ekofizjograficznych obszaru objętego projektem planu miejscowego.

Najbardziej istotne elementy środowiska na obszarze objętym projektem planu zagospodarowania

przestrzennego:

1. Obszar opracowania zajmuje powierzchnię 23 a i zlokalizowany jest w centrum Szczyrku, w rejonie Urzędu Miasta, sąsiadując bezpośrednio z istniejącą zabudową usługową, drogą wojewódzką oraz korytem rzeki Żylica. To część terenu zieleni, utrzymywanej w „naturalnej”, mało urządzonej formie.
2. **Pozostała część zieleni (na południe) powinna zostać zachowana.**
3. W granicach planu nie znajdują się pomniki przyrody. Obszar jest położony w granicach otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, poza innymi formami ochrony.
4. Obszar planu położony jest bezpośrednio przy korycie rzeki Żylicy, która stanowi lokalny korytarz ekologiczny.
5. Teren objęty zmianą planu nie znajduje się w zasięgu bezpośredniego zagrożenia powodzią. Poza tym, nie jest zagrożony podtopieniami.
6. Teren objęty zmianą planu znajduje się w zasięgu Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych „Beskid Śląski”.
7. W obszarze zmiany planu i jego sąsiedztwie nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.
8. W zmiany planu i jego sąsiedztwie nie wykazano udokumentowanych surowców mineralnych.

Stan elementów środowiska wg. wyników badań monitoringowych stanu środowiska dla gminy Szczyrk:

Stan czystości powietrza

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

Poziomy stężen	Klasa strefy
Jeżeli stężenia zanieczyszczenia na jej terenie nie przekraczały odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych	A
Jeżeli stężenia zanieczyszczenia na jej terenie przekraczały poziomy dopuszczalne lub docelowe powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy ten margines jest określony	C
Jeżeli stężenia ozonu w powietrzu na jej terenie nie przekraczały poziomu celu długoterminowego	D1
Jeżeli stężenia ozonu na jej terenie przekraczały poziom celu długoterminowego	D2

Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację w oparciu o przyjęte kryteria - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężen występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Gmina Szczyrk położona jest w „strefie śląskiej” (kod strefy PL.2405). Podstawę klasyfikacji stref stanowią (zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska) dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu oraz poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, poziomy docelowe oraz poziomy celów długoterminowych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.2012, poz.1031).

W ocenie za rok 2015 lista zanieczyszczeń pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia objęła: benzen, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, ozon, pył zawieszony PM₁₀, pył zawieszony PM_{2,5}, arsen, benzo(α)piren, ołów, kadm oraz nikiel. Do zanieczyszczeń, które uwzględniono w ocenie ze względu na ochronę roślin należały: dwutlenek siarki, tlenki azotu oraz ozon.

W ramach „Czternastej rocznej oceny jakości powietrza w województwie śląskim obejmującej 2015 r.” zakwalifikowano „strefę śląską” wg. kryterium ochrony zdrowia do klasy C - w obszarze przekroczeń poziomów dopuszczalnych ze względu na ponadnormatywne zanieczyszczenie pyłem zawieszonym PM(10), PM(2,5) oraz benzo-α-pirenem i ozonem. Natomiast do klasy A z uwagi na występujące poziomy: dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, benzenu, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i tlenku węgla.

Najbliżej położona stacją pomiarową w ramach państwowego monitoringu jest stacja w Żywcu.

Z uwagi na ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza w województwie śląskim od wielu lat są realizowane programy ochrony powietrza. Ostatni z nich pn. *Program ochrony powietrza dla terenu województwa śląskiego mającego na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji* (przyjęty Uchwałą Nr IV/57/3/2014 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 17 listopada 2014 roku) skupia się na ochronie zdrowia mieszkańców województwa śląskiego przed szkodliwym oddziaływaniem ponadnormatywnie zanieczyszczonego powietrza. W poszczególnych strefach

określa jakość powietrza i ustala środki naprawcze do realizacji przez różne podmioty. Gmina Lipowa zalicza się do „strefy śląskiej”.

Obowiązki prezydentów miast aglomeracji górno- śląskiej i aglomeracji rybnicko-jastrzębskiej, Bielska-Białej, i Częstochowy oraz burmistrzów, i wójtów miast oraz gmin strefy śląskiej to m.in.:

- realizacja działania związanego z ograniczaniem emisji z urządzeń o małej mocy (do 1 MW), w ramach systemu zachęt finansowych do wymiany systemów grzewczych,
- wymiana ogrzewania węglowego w obiektach użyteczności publicznej,
- kontrola gospodarstw domowych, zgodnie z aktualnymi przepisami,
- kontrole przestrzegania zakazu spalania odpadów w urządzeniach grzewczych i na otwartych przestrzeniach.

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Bardzo ważną rolę w aspekcie czystości powietrza atmosferycznego odgrywa system przewietrzania. Zachowanie korytarzy przepływu powietrza jakimi są min. tereny zieleni przyczynia się do poprawy czystości powietrza.

Na poziom zanieczyszczenia powietrza w gminie Szczyrk oddziałuje głównie emisja zanieczyszczeń z indywidualnych gospodarstw domowych.

Stan czystości wód powierzchniowych

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMS wynika z ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. z roku 2017 poz. 1566).

W roku 2015 pomiarami objęto (WIOŚ) 129 punktów.

Wody powierzchniowe obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitych Części Wód Powierzchniowych JCWP RW200062132749 Żylica**. Ww. JCWP uznano za część silnie zmienioną. Jej stan ocenia się jako dobry. Jest niezagrażona nieosiągnięciem celów RDW.

Wody podziemne

Wody podziemne z obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd Nr GW2200158**. Jej stan ilościowy i chemiczny ocenia się jako dobry. Jest niezagrażona nieosiągnięciem dobrego stanu ilościowego jak i chemicznego.

Klimat akustyczny środowiska

W ostatnich kilku latach poprzedzających niniejsze opracowanie, nie wykonywano pomiarów hałasu w gminie Szczyrk i okolicy.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

- 1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:
 - a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
 - b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);
- 2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:
 - a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
 - b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

W tabelach poniżej przedstawiono:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu dobowi w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu dobowi w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	70	65	55	45

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Krajobraz i zabytki

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z nich jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową. Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają m.in. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

W ocenie stanu istniejącego – analizowany obszar należy do terenów atrakcyjnych wizualnie, stanowiąc enklawę zieleni w centrum miasta Szczyrk. Zgodnie z intencją zmiany planu, obszar ten ulegnie zmniejszeniu.

Na terenie objętym planem nie występują obiekty ujęte w spisie Gminnej Ewidencji Zabytków oraz inne zabytki i dobra kultury podlegające ochronie prawnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Substancje zanieczyszczające środowisko w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności.

Badania środowiska są prowadzone m.in. w ramach systemu badań monitoringowych, które w województwie śląskim przeprowadza i publikuje Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Wyniki ostatnich badań monitoringowych środowiska wykonanych w obszarze województwa śląskiego zostały opisane w raporcie pn. *Stan środowiska w województwie śląskim w 2016 roku*.

Nadzór i badania środowiska w zakresie higieny sanitarnej wykonuje Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Katowicach z oddziałami powiatowymi.

Jak wykazują badania monitoringowe, w gminie Szczyrk może występować zanieczyszczenie powietrza.

Substancje zanieczyszczające w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności, np. :

- dwutlenek siarki powoduje uszkodzenie dróg oddechowych,
- tlenki azotu działają drażniąco na płuca, obniżają ciśnienie krwi, rozszerzają naczynia krwionośne, powodują zwyrodnienie mięśnia sercowego,
- pył zawieszony jest nośnikiem szeregu zanieczyszczeń min. metali ciężkich, benzopirenów, ołów stanowi bardzo silną truciznę, powoduje zmiany w układzie nerwowym, krwionośnym, kostnym,
- kadm oddziałuje niekorzystnie na układ oddechowy, nerwowy, przewód pokarmowy, wątrobę, nerki.

Należy uwzględnić, że aby spowodować drastyczne, negatywne skutki w zdrowiu ludzi, powyższe zanieczyszczenia muszą występować w środowisku w bardzo wysokich stężeniach lub przez znaczny okres czasu.

Z punktu widzenia ochrony zdrowia i życia, na etapie planowania przestrzennego szczególnie ważne są ewentualne ograniczenia funkcji terenów, wynikające np. z kumulacji zagrożeń środowiska, a także potencjalnych możliwości wystąpienia oddziaływań znaczących, przede wszystkim takich, których nie da się ograniczyć środkami technicznymi.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku są: elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia, stacje radiowe i telewizyjne, łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa, stacje radiolokacji i radionawigacji.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie. Powodowane jest to przez rozwój radiokomunikacji oraz powstawanie coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności. Rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności.

Poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiejkolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

W przepisach obowiązujących w Polsce wprowadzono wartości graniczne odnoszące się do obszarów, w których przebywanie ludności jest zabronione oraz obszarów, w których zabronione jest sytuowanie budownictwa mieszkalnego i specjalnego, dopuszcza się natomiast okresowe przebywanie ludności. Przy ustalaniu tych wartości uwzględniono stosunkowo duży margines bezpieczeństwa, dzięki czemu poziomy krajowe są obecnie wielokrotnie niższe od analogicznych poziomów przyjmowanych w różnych krajach europejskich. Uważa się, że przyjęty w Polsce duży margines bezpieczeństwa zapewnia wystarczającą ochronę ludności przed polami elektromagnetycznymi.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczas uzyskane wyniki badań wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz.

W gminie Szczyrk nie badano poziomu PEM w 2016r. ani w latach wcześniejszych.

Odporność środowiska na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych. Jednakże w przypadku wprowadzenia czynników degradujących, zdolnych do naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Zazwyczaj człowiek nie jest w stanie określić poziomu natężenia sił niszczących, przy którym to załamanie nastąpi. Stwierdza to dopiero po reakcji przyrody.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (pozostałe nie są odnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków. Z danych literaturowych wynika, że środowisko przyrodnicze województwa śląskiego nadal odznacza się zdolnością do regeneracji.

W odniesieniu do obszaru objętego przedmiotowym projektem planu zagospodarowania przestrzennego można powiedzieć, iż w niniejszym terenie – w przypadku przeznaczenia pod zainwestowanie, w tym kubaturowe, najbardziej narażonymi na degradację będą zasoby środowiska przyrodniczego, wody podziemne, wody powierzchniowe oraz walory krajobrazowe, w postaci tzw. „odbioru miejsca”. Ważnym elementem chroniącym powinno być odpowiednie odprowadzenie i oczyszczenie wód opadowych i roztopowych, spływających z powierzchni utwardzonych i dachu – wynikające z przepisów odrębnych oraz możliwe ograniczenie parametrów zabudowy.

Potencjalne zmiany środowiska w przypadku braku realizacji projektu

Realizacja ustaleń planu w postaci zmiany przeznaczenia objętego nim obszaru stanowi zadanie gminy, które pozwoli na zachowanie i realizację południowej części istniejącego w obecnej formie „Parku Zwierzyniec”, poprzez dokonanie zamiany gruntu (o zwiększonej poprzez ustalenia planu wartości) z osobami fizycznymi.

W przypadku braku zmiany planu miasto Szczyrk nie będzie miało możliwości realizacji parku / skweru ani w terenie objętym planem ani bezpośrednio w jego sąsiedztwie (na południe), z uwagi na fakt iż są to grunty należące do osób prywatnych. Natomiast realizacja skweru jest istotna ze społecznego punktu widzenia a także z uwagi na dokonanie w ten sposób ostatecznej ochrony fragmentu zieleni.

7. ANALIZA I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA, KTÓRE MOGĄ WYNIKAĆ Z REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU, W TYM SKUTKI WPŁYWU NA WALORY PRZYRODNICZE I KRAJOBRAZOWE OBSZARÓW WYSTĘPUJĄCYCH W ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PRZEDMIOTOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, ROZWIĄZANIA OCHRONNE.

Wszystkie zapisy planu przeanalizowane zostały, zweryfikowane i w części zmodyfikowane na etapie prac całego zespołu projektowego a przedstawione poniżej stanowią ich finalny wynik stanowiący często kompromis pomiędzy pierwotnymi założeniami a koniecznością i potrzebą ochrony środowiska i przyrody.

Środowisko (ogólnie)

W ramach §7 pkt.3 ustala się: zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

Wody powierzchniowe i podziemne

Zadbane o ochronę wód powierzchniowych i wód podziemnych poprzez wprowadzenie ustaleń :

- nakaz utwardzania podjazdów, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem. Ustala się konieczność ochrony gruntów i wód przed zanieczyszczeniem ściekami komunalnymi i ściekami skażonymi substancjami ropopochodnymi – przez zastosowanie infrastruktury technicznej, która ograniczy przedostawanie się zanieczyszczeń do wód i do ziemi z dróg, placów i parkingów, z nakazem oczyszczenia wód opadowych przed wprowadzeniem do wód i do ziemi, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- zakaz prowadzenia działalności powodującej zanieczyszczenie wód podziemnych;

Wprowadzono informację, iż:

obszar planu znajduje się w granicach lokalnego zbiornika wód podziemnych „Zbiornik warstw Godula (Beskid Śląski)” – dawny Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 348. Ochrona zasobów wodnych zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie infrastruktury technicznej ustalono:

- odprowadzanie ścieków sanitarnych:
 - a) do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej,
 - b) do szczelnych osadników opróżnianych okresowo,
 - c) do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:
 - a) do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań, z uwzględnieniem ustaleń zawartych §7 ust.2 pkt. 4,
 - b) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych;

Zapisy ochronne przyczynią się do zachowania dobrego stanu czystości wód.

Odpowiednio prowadzona gospodarka odpadami i ściekami zapobiega zanieczyszczeniom mogących przenikać do wód powierzchniowych i podziemnych.

Powietrze atmosferyczne

Wytyczne i ograniczenia dotyczące wprowadzania do powietrza atmosferycznego substancji regulują szczegółowo przepisy odrębne z zakresu ochrony środowiska, które nie są przedmiotem planu miejscowego. Badania kontrolne przeprowadzane są za pomocą sieci monitoringowej oraz poprzez dodatkowe badania WIOŚ.

Wprowadzenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie miało negatywnego wpływu na stan powietrza atmosferycznego.

W uchwale:

ustala się zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach;

Klimat akustyczny środowiska

Nie prognozuje się, że wystąpienia w omawianym terenie źródeł hałasu.

Tereny U oraz ZU nie podlegają ochronie przed hałasem. Nie ustala się w uchwale zakazów przekraczania dopuszczalnych norm hałasu.

Równocześnie obowiązują przepisy odrębne, takie jak nakaz ograniczenia uciążliwości do granic działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Na obszarze objętym planem nie występują elementy ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Ochronie zdrowia ludzi służą m.in. zapisy:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach;
- nakaz wyznaczenia miejsc parkingowych przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, stosownie do przepisów odrębnych,
- w zakresie ochrony przeciwpożarowej ustala się konieczność zapewnienia dróg pożarowych oraz zaopatrzenia w wodę w dostosowaniu do wymagań określonych w przepisach odrębnych,
- Zakaz realizacji usług związanych ze składowaniem i przetwarzaniem odpadów, obsługą motoryzacji, blacharstwem, lakiernictwem, a także stacji paliw, usług transportowych, wytwórczości i rzemiosła, w tym związanego ze stosowaniem technologii opartych na mechanicznej obróbce drewna, kamienia lub metalu, usług handlu hurtowego, składów i magazynów, punktów skupu złomu i recyklingu i myjni samochodowych, miejsc złomowania i demontażu oraz magazynowania i konfekcjonowania na wolnej przestrzeni zamiennych części

samochodowych i elementów pojazdów nadających się do dalszego użytkowania, a także usług pogrzebowych.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W terenie objętym planem mają swój przebieg linie elektroenergetyczne niskiego napięcia.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla: terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, miejsc dostępnych dla ludności.

Krajobraz

Zmiana planu wprowadzi do obszaru zmianę widokowo-krajobrazową, w postaci obiektu kubaturowego, który powstanie w miejsce fragmentu dotychczasowej zieleni parkowej (utrzymanej w formie naturalnej), której powierzchnia ulegnie uszczupleniu o około połowę.

Negatywne skutki łagodzi fakt, że jest to teren niewielki i położony w bezpośrednim sąsiedztwie drogi wojewódzkiej a uzasadnieniem do zmiany jest m.in. sąsiedztwo od północy z istniejącą zabudową usługową.

Pozostały, południowy fragment parkowy zostanie przez gminę urządzony w postaci skweru z małą architekturą pozwalającą na jego wykorzystanie przez mieszkańców i turystów.

W celu ochrony krajobrazu ustalono m.in.:

- ustalono zakaz zabudowy w terenie ZU,
- ograniczenia w postaci wskaźników: intensywności zabudowy, maksymalnej pow. zabudowy (70% pow. działki budowlanej), minimalnej pow. biologicznie czynnej (10% pow. działki budowlanej), maksymalną wysokość obiektów budowlanych (16 m),
- zakaz stosowania jaskrawej kolorystyki tynków na elewacjach.

Ochrona przyrody, ochrona różnorodności biologicznej, powiązania z obszarami przyrodniczo-cennymi i oddziaływanie na te obszary

W roku 1992 Polska podpisała Konwencję o różnorodności biologicznej, którą ratyfikowała w 1996r. Wdrażanie konwencji w kraju koordynuje Departament Ochrony Przyrody Ministerstwa Środowiska. Opracowana została Krajowa strategia ochrony i zrównoważonego rozwoju użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań na lata 2007-2013. Zatwierdzono ją uchwałą 270/2007 Rady Ministrów z dnia 26 października 2007r. Priorytety Konwencji zostały zapisane w różnorodnych dokumentach o charakterze strategicznym. Dokumentem o charakterze nadrzędnym jest strategia „Polska – 2025 długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju”.

Ochrona różnorodności biologicznej jest podstawą do tworzenia sieci obszarów NATURA 2000. Realizacja celu odbywa się poprzez tworzenie obszarów chronionych, utrzymywanie i zagospodarowanie zgodnie z wymaganiami ekologicznymi siedlisk w strefach chronionych i poza nimi, odtwarzanie zniszczonych biotopów oraz tworzenie biotopów.

Przewiduje się, że realizacja zapisów planu może mieć niekorzystny wpływ na przyrodę poprzez nieznaczne uszczuplenie jej zasobów w granicach gminy. Jednak z uwagi na niewielki obszar objęty planem miejscowym (23 a) wpływ ten będzie niewielki, także przy braku powiązań przyrodniczych i położeniu w obszarze silnie zainwestowanym centrum miasta. Sąsiadujące od wschodu koryto rzeki Żylicy zachowa zieleń towarzyszącą na przeciwnym brzegu.

Natomiast pozostały, południowy fragment parkowy zostanie przez gminę urządzony w postaci skweru z małą architekturą. Niniejsza zmiana planu miejscowego posłuży jego pozyskaniu na drodze zamiany.

Przewiduje się, że realizacja zapisów planu nie będzie miała znaczącego wpływu na zachowanie różnorodności przyrodniczej i na funkcjonowanie i integralność obszarów Natura 2000 oraz stan istniejących w sąsiedztwie planu terenów objętych ochroną prawną w postaci form ochrony przyrody a także obszarów cennych przyrodniczo, proponowanych do objęcia ochroną.

Obszar planu jest objęty obszarową formą ochrony przyrody oraz ochrony krajobrazu w postaci otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

W uchwale:

- ustalono m.in. minimalną powierzchnię biologicznie czynną i maksymalną powierzchnię zabudowy a także wysokość budynków,
- zamieszczono informację, że: obszar planu położony jest w otulinie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, powołanego na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r.

Oddziaływania skumulowane

Teren planu to fragment obszaru nieurządzonej ogólnodostępnej zieleni z drzewostanem wysokim.

Teren położony jest bezpośrednio przy drodze wojewódzkiej, sąsiadujący od północy z zabudową usługową (hotelową).

Zainwestowanie spowodowane realizacją planu nie powinno (nie przewiduje się) oddziaływać poza granice nieruchomości. Projektowana zabudowa usługowa będzie kontynuacją istniejącej w bezpośrednim sąsiedztwie funkcji.

Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie miasta Szczyrk, oddziaływania planu na środowisko przyrodnicze.

Prognozuje się, że realizacja projektu nie spowoduje wystąpienia oddziaływań skutkujących ograniczeniami funkcji sąsiednich terenów.

Rozwiązania ochronne, w formie propozycji zapisów, zostały określone w trakcie prac nad niniejszą prognozą. Mają one swoje odzwierciedlenie bezpośrednio w zapisach uchwały.

8. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R, O OCHRONIE PRZYRODY.

Celem planu jest ustalenie takich zasad zabudowy i zagospodarowania terenu, które pozwolą na wykorzystanie terenu dla nowoprojektowanej funkcji usługowej. Równoczesnym celem jest ustalenie zasad, które pozwolą w ograniczony sposób ingerować w wartości krajobrazowe i przyrodnicze. Ustalenia zmiany planu realizują ten cel, mimo projektowanego wprowadzenia w obszar obiektu kubaturowego.

Równocześnie władze miasta podkreślają, że pierwotnym celem dokonania niniejszej zmiany planu jest chęć pozyskania sąsiadującego, południowego fragmentu parku, co można zrealizować jedynie na drodze zamiany.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenu i jego zagospodarowanie nie wpłyną niekorzystnie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.

10. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VII Program Działań Wspólnoty Europejskiej w Zakresie Środowiska Naturalnego: „Dobrze żyć w granicach naszej planety”, przyjęty 20 listopada 2013r. (decyzja nr 1386/2013/UE).

Proponowany program opiera się na istotnych osiągnięciach 40 lat polityki ochrony środowiska UE i kilku ostatnich dokumentach strategicznych w tej dziedzinie, w tym: *Europa efektywnie Korzystająca z Zasobów*, *Strategii UE na rzecz Różnorodności Biologicznej do 2020* i *Unijnego Planu działań na rzecz Gospodarki Niskoemisyjnej*.

Program, określa strategiczne plany kształtowania polityki w zakresie środowiska z dziewięcioma priorytetowymi celami, które mają zostać osiągnięte do 2020:

1. ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii;
2. przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
3. ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;
4. maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie ochrony środowiska;
5. poprawa dowodów stanowiących podstawę polityki ochrony środowiska;
6. zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu i urealnieniu cen;

7. poprawa uwzględniania aspektu ochrony środowiska i zwiększeniu spójności polityki;
8. wspieranie zrównoważonego charakteru miast Unii;
9. zwiększenie efektywności UE w przeciwdziałaniu regionalnym i globalnym wyzwaniom w zakresie ochrony środowiska.

Cele te powinny zostać powiązane z celami strategii „Europa 2020” na różnych poziomach sprawowania władzy i w każdym wypadku z uwzględnieniem zasady pomocniczości, min. w zakresie:

- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20%;
- zagwarantowania, że do 2020 r. 20% zużycia energii będzie pochodziło z odnawialnych źródeł energii;
- ograniczenia, dzięki poprawie efektywności energetycznej, zużycia energii pierwotnej o 20%.

Na szczeblu lokalnym powinien on stawiać sobie ambitniejsze cele, rozciągając oddziaływanie na inne obszary inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, takie jak: różnorodność biologiczna, zrównoważone środowisko miejskie, użytkowanie gruntów, gospodarowanie odpadami i zasobami wodnymi oraz zanieczyszczenie powietrza, adaptacja do zmian klimatu. Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

VII Program zawiera **wizję na rok 2050**, w którym to roku obywatele mają się cieszyć dobrą jakością życia, z uwzględnieniem ekologicznych ograniczeń planety, w gospodarce nic się nie marnuje, różnorodność biologiczna jest przywracana, a niskoemisyjny wzrost - oddzielony od zużycia zasobów - wyznacza drogę rozwoju globalnego.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wód w UE do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- niepogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie , w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r.

Ustalenia zawarte w planach gospodarowania wodami, a zwłaszcza realizacja działań z zakresu programu wodno-środowiskowego kraju, podsumowanych w tych dokumentach, powinny pozwolić na osiągnięcie celów środowiskowych ustalonych dla części wód do roku 2015, z dopuszczeniem pewnych odstępstw czasowych, bądź wymagań względem celów, tam gdzie zostanie to uznane za konieczne. „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” zatwierdzony został na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 22.02.2011r. (MP Nr 49 poz.549).

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Obszar miasta Szczyrk zawiera się w obszarze działania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie RZGW Kraków.**

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.**

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.

5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utwardzenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZP:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkl, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju – rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkla i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera także wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położone jest miasto Szczyrk zaliczony został do obszarów górskich, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania:

„Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich areалу przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzach nawet winnic (przy wzroście temperatur). Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania na terenach przykorytowych i ze stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezony letnie, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieopłacalność wyciągów narciarskich.” Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powódzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie). Przewiduje się przygotowanie strategii na poziomie europejskim i krajowym.

W lutym 2009r. ukazał się „Eksperski projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”, opracowany przez Zespół Ekspertów Naukowych do spraw Zagospodarowania Przestrzennego Kraju. Idea KPZK opiera się na ustrojowej zasadzie zrównoważonego, trwałego rozwoju. Identyfikuje obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz międzywojewódzkim. Wśród dziewięciu obszarów problemowych o znaczeniu międzywojewódzkim wymieniono Karpaty obejmujące województwa: śląskie, małopolskie, podkarpackie. Zasadnicze problemy to:

erozja gleb, zagrożenia osuwiskowe, presja urbanistyczna i turystyczna, oraz konflikty ochrony przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe a także słaba dostępność regionów turystycznych.

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2009r. przyjęta została **Polityka energetyczna Polski do 2030 roku**. W ramach zobowiązań ekologicznych Unia Europejska wyznaczyła na 2020 rok cele ilościowe, tzw. „3x20%”, tj. zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w stosunku do roku 1990, zmniejszenie zużycia energii do 20% w porównaniu z prognozami UE na 2010r., zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii do 20% całkowitego zużycia w UE, w tym zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii w transporcie do 10%. W grudniu 2008r. został przyjęty przez UE pakiet klimatyczno-energetyczny, w którym ustalone zostały konkretne narzędzia prawne realizacji ww. celów.

Cele ochrony środowiska uwzględniono w przedmiotowym projekcie planu zagospodarowania przestrzennego stosownie do jego zawartości i stopnia projektowanego dokumentu. Przejawia się to m.in. we wprowadzeniu odpowiednich funkcji oraz zapisów ochronnych.

Ocenia się, że w projekcie planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na wyższych, niż lokalny, szczeblach.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Realizacja projektu zmiany planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko, pod warunkiem zastosowania się do zawartych w planie zasad oraz niezależnie działających przepisów odrębnych.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Do omawianego projektu nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych.

Realizacja zmiany planu jest wynikiem uwzględnienia potrzeb miasta Szczyrk, w tym wypadku rozwijania funkcji usługowej. Decyzja o przystąpieniu do zmiany planu jednoznacznie determinuje jego ustalenia. Dołożono starań o zminimalizowanie negatywnego wpływu na środowisko.

13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych” wg. przyjętej częstotliwości. Proponuje się utrzymanie dotychczasowej częstotliwości wykonywania oceny.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i ich przyczynach, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMS wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęty jest także powiat bielski, co wydaje się wystarczające.

14. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE

Niniejsza prognoza stanowi jeden z elementów strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego. Została sporządzona zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów a przede wszystkim ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W okresie sporządzania niniejszej prognozy nie było przepisów wykonawczych dotyczących prognozy oddziaływania na środowisko do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W wyniku prac nad niniejszą prognozą zalecono projektantowi zweryfikowanie kilku z potencjalnych zapisów uchwały, tak by projekt planu spełniał zasady ochrony środowiska.

Teren planu to fragment obszaru nieurządzonej ogólnodostępnej zieleni z drzewostanem wysokim zwanej „Parkiem Zwierzyniec”. Teren położony jest bezpośrednio przy drodze wojewódzkiej, otoczony zabudową usługową (hotelową), od wschodu sąsiaduje z nim koryto rzeki Żyłicy.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w obszarze zasięgu terenów budowlanych i wskazanych pod zabudowę i planowanych pod zabudowę wg. miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk z roku 1994 / obszarów trwale zabudowanych o funkcjach mieszkaniowo – usługowych, wyznaczonych do adaptacji i rozbudowy.

To równocześnie teren gruntów ornych, sadów, łąk, i pastwisk trwałych.

Plan nie narusza zapisów obowiązującego studium.

Do projektu planu wykonano niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko. Informacje zawarte w prognozie zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu niniejszego miejscowego zagospodarowania przestrzennego został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Żywcu.

Prognoza oddziaływania na środowisko w kolejnych rozdziałach zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Ponadto określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Głównym celem projektu planu jest umożliwienie realizacji obiektu usługowego w ścisłym centrum miasta, przy drodze wojewódzkiej, w sąsiedztwie od północy zabudowy o takim samym charakterze.

Pozostały, południowy fragment parkowy zostanie przez gminę urządzony w postaci skweru z małą architekturą. Niniejsza zmiana planu miejscowego posłuży jego pozyskaniu na drodze zamiany.

Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziałach: 4, 5, 6 niniejszej prognozy. Na ich podstawie sporządzono wytyczne do projektu zmiany planu. Do

najbardziej istotnych zaliczono:

- konieczność ochrony czystości wód podziemnych i powierzchniowych,
- konieczność ochrony powietrza atmosferycznego.

Potencjalne znaczące skutki dla środowiska związane z realizacją ustaleń planu miejscowego nie powinny wystąpić. Budzącą wątpliwość likwidację fragmentu zieleni minimalizuje skala projektowanego przedsięwzięcia (23 a) i brak powiązań przyrodniczych niniejszego obszaru z pozostałą zielenią w centrum miasta. Jako rozwiązanie ochronne przed potencjalnymi uciążliwościami, w planie wprowadzono odpowiednie nakazy i zakazy.

Ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowej zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, a także rozwiązania ochronne omówiono w rozdziale 7.

W prognozie pozytywnie oceniono przyjęte w projekcie planu rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia znaczących zmian na badanym obszarze. Stwierdzono także, że zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Problemy ochrony środowiska występujące na obszarze miasta Szczyrk i jego sąsiedztwa opisano w rozdziale 6 niniejszej prognozy. Jednym z nich jest zanieczyszczenie powietrza (głównie pyłem), z którego wynika konieczność podjęcia działań mających na celu ograniczenie tego zjawiska. W planowaniu przestrzennym sytuacja ta wiąże się przede wszystkim z koniecznością zachowania aktualnego systemu przewietrzania. W tym przypadku realizacja ustaleń zmiany planu zagraża nieznacznie ograniczeniu przewietrzania, z uwagi na wprowadzanie obiektu kubaturowego. Jednak ograniczenie jego wysokości powinno być wystarczające.

W prognozie omówiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i problemy zostały uwzględnione (rozdział 10). Z dokumentów rangi międzynarodowej, wspólnotowej, a także krajowej wynika, iż ostatnim i priorytetowym celem ochrony środowiska jest ochrona klimatu, walka ze zmianami klimatycznymi i potrzeba przygotowań do adaptacji do konsekwencji zmian klimatycznych. W okresie prac nad projektem planu zagadnienie to nie znalazło jeszcze odzwierciedlenia w strategiach szczebla wojewódzkiego i gminnego. Brak jest także umocowań prawnych tworzących podwaliny do realizacji tego celu polityki Unii Europejskiej. Jest to jedno z najważniejszych i najtrudniejszych wyzwań ostatnich czasów. Ochrona klimatu w planowaniu przestrzennym przejawia się np. w ustaleniach dotyczących przebiegu dróg i organizacji komunikacji, wyposażeniu terenów w odpowiednią infrastrukturę techniczną (przede wszystkim kanalizację z odprowadzaniem ścieków do istniejących oczyszczalni ścieków, infrastrukturę gazowniczą, ciepłowniczą i energetyczną, odpowiednią gospodarkę odpadami), zachowania systemu przewietrzania miasta, ochrony zasobów wód podziemnych i powierzchniowych, a także ustaleniu odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnych.

W niniejszym opracowaniu wykazano, iż **proponowana w projekcie planu funkcja terenu i jego zagospodarowanie nie będzie niekorzystnie oddziaływać na klimat, na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 i ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody, które znajdują się w mieście Szczyrk i w jego sąsiedztwie.**

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodujących negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie i powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym.

Nie przewiduje się znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko wywołanych realizacją ustaleń projektu planu.

Ocenia się, iż dzięki uwzględnieniu i przyjęciu w projekcie planu wniosków płynących z przeprowadzonych analiz, określeniu potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji przyjęciu i wpisaniu do zmiany planu rozwiązań oraz środków ochronnych ograniczających możliwość wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań – wpisaniu szeregu zakazów i nakazów umożliwiających ich wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie, ustalenia zmiany planu nie spowodują zwiększenia uciążliwości dla środowiska, przyrody i zdrowia ludzi, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich. Inwestorzy i użytkownicy terenu poza obowiązkami wynikającymi z przepisów odrębnych będą bowiem zobligowani do przestrzegania wszystkich obowiązków w nich ustalonych. Efektem winna być gwarancja, że inwestycja nie pogorszy stanu środowiska.

15. WYKAZ PRZEPISÓW PRAWNYCH, DOKUMENTÓW I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Szczyrk” (ARCHIMEDES, Bielsko – Biała sierpień 2017),
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 3) „Prognoza oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r.

- do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r" (BULiGL, 2009),
- 4) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego do roku 2015
 - 5) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
 - 6) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
 - 7) „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”, przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009r.,
 - 8) „Ekspertyza hydrologiczna zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” (Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach, 1998r.).
 - 9) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
 - 10) „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” Parusel, Skowrońska, Wower, Katowice 2007,
 - 11) „Dokumentacja do projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego” (Krameko, Kraków, 2008),
 - 12) „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce” (Jędrzejewski i in., 2005),
 - 13) Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L. Bernacki, A. Blarowski, Z. Wilczek, Poznań 1998r.
 - 14) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A. Blarowski, Poznań 1998r.
 - 15) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R. Mysławek, S. Nowak, K. Kurek, 2008r.),
 - 16) „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K. Dubel, Białystok 2000r.
 - 17) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
 - 18) „Program małej retencji dla województwa śląskiego – projekt”, Województwo Śląskie, Katowice wrzesień 2005r.,
 - 19) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2016r.” Katowice, 2017r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
 - 20) „Raport o stanie powietrza w województwie śląskim
 - 21) J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski., Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa, 1978,
 - 22) Mapy sozologiczne,
 - 23) Strony internetowe instytucji związanych z ochroną środowiska (w tym także przyrody i zdrowia) oraz planowaniem przestrzennym

Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519),
2. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ((Dz.U. z 2017r. poz.1073 z późn.zmianami),
3. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016r. poz.353 z późn. zmianami),
4. Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. z 2015r. poz. 1777),
5. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2015r. poz.1774 z późn. zmianami),
6. Ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2015r. poz. 2126)
7. Rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz.U. z 1959r. nr 52 poz. 315)
8. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2016 poz. 2134 z późn. zmianami)
9. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. z 2015r. poz.460 z późniejszymi zmianami),
10. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2017r. poz.1566),
11. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r, Nr 121, poz. 1266, z późn. zmianami.
12. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U.Nr 237, poz. 1657),
13. Ustawa z dnia 6 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2015r. poz. 196),
14. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz.U. z 2014 poz. 621 z późniejszymi zmianami)
15. Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 poz. 961),
16. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. z 2014 poz. 1789 z późniejszymi zmianami),
17. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. z 2013 poz. 21 z późniejszymi zmianami),
18. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2013 poz. 1399 z późniejszymi zmianami),
19. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2015r. poz. 139 tekst jednolity),
20. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z 2001r. Nr 97, poz. 1051 z późniejszymi zmianami)
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. z 2014r. poz. 1800)
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu. (Dz. U. z 2012r. poz.1031)
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2016r. poz. 2183)
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014r. poz. 1409)
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014r. poz. 1408)
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014r., poz. 112)
30. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z 2008r. Nr 82, poz. 501 tekst jednolity)
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169)
33. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016r. Poz. 71)
34. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły
35. Uchwała Nr XXXV/617/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotycząca wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Kamiennej,
36. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
37. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
38. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 Z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26)